

The Przymierze Times

WYDANIE 5 · 11/12 LISTOPADA 2013

2 OBLICZA 11 LISTOPADA

TEMAT TYGODNIA

2 Oblicza 11 Listopada
(str.2)

SZKOŁA

Śpiewanki Patriotyczne
2013
(str. 5)

KULTURA

Francja od strony kuchni
(str. 4)

KSIĄŻKI

Szczególnie polecamy...
(str. 3)

ZDJĘCIA (str. 3)

TEMAT TYGODNIA

2 OBLICZA 11 LISTOPADA

Bez wątpienia smuci, że 11 listopada 2013 roku kojarzy się nam przede wszystkim z burdą na ulicach Warszawy. W tym roku, podobnie jak dwa lata temu, wieczorny marsz przez ulice miasta przerodził się w demonstrację nienawiści. W wielu miejscach w mieście pobito funkcjonariuszy policji, na Placu Zbawiciela ponownie spalono tęczę, na teren Ambasady Rosji posypały się race. Zaatakowano squat, zagrażając życiu jego mieszkańców. Ostatecznie ratusz rozwiązał wieczorny marsz narodowców. Trzeba jednak dodać, że był kontynuowany.

To jedno oblicze Święta Niepodległości – brutalne, wulgarne i prostackie. Oblicze, którego, po prostu, powinniśmy się wstydić jako Polacy.

Ale 11 listopada ma także drugie oblicze, o którym nie możemy zapomnieć.

Trakt Królewski, około południa. Cała ulica udekorowana flagami. Nawet pomnikowi Kopernika ktoś przypiął biało-czerwony kotylion. Wzdłuż jezdni ustawiają się ludzie, często całe rodziny. Zachwycone dzieci z przejęciem obserwują defilujących żołnierzy. Nie ma wrogości, nienawiści. W powietrzu niemal namacalne jest poczucie jakiejś więzi. Tych wszystkich ludzi łączy radość. Radość z odzyskanej niepodległości.

Przyznaję, że pierwszej wersji tego artykułu chciałem zająć się tym, na co „rzuciła się” większość dziennikarzy. Skupić się przede wszystkim na tym, co towarzyszyło marszowi narodowców. Kto kogo pobił, kto co zniszczył, kto kogo sprowokował. Czy nie byłoby to jednak pójście na łatwiznę? Wbrew pozorom sztuką jest docenić to, co się ma. Wiem, że brzmi to conajmniej górnolotnie i chyba każdy usłyszał kiedyś takie zdanie od rodziców czy nauczycieli. A już na pewno od dziadków, bo często to oni sami, na własnej skórze, odczuli utratę wolnej Ojczyzny.

Podsumowując, zanim ktoś powie, że Polska nie jest niepodległym krajem, powinien zastanowić się nad pewnym paradoksem: czy gdyby Polska rzeczywiście nie była niepodległa, to czy mógłby o tym braku niepodległości w ogóle mówić?

KSIĄŻKI

Dywizjon 303

Arkady Fiedler

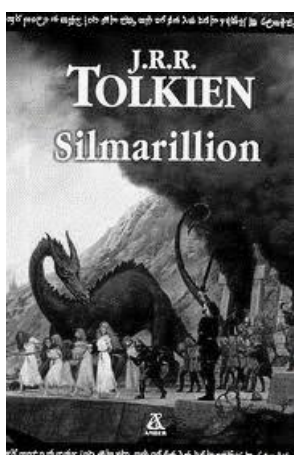
„Dywizjon 303” to książka, która z niezwykłym humorem opowiada historię polskich lotników w bitwie o Anglię. Autor umieścił w niej relacje z bitew powietrznych, szaleńczych pogoni oraz, równie błyskawicznych, próbach ucieczki. Swobodny i dowcipny styl autora sprawia, że historyczne informacje stają się fascynującym tłem dla walk w przestworzach. Moim zdaniem, jest to jedna z najlepszych książek historycznych, jakie kiedykolwiek powstały. Z całą pewnością warto przeczytać.

20 tysięcy mil podmorskiej żeglugi

Juliusz Verne

Muszę już na wstępie powiedzieć, że nie jest to książka łatwa. Jeśli nie podejdziesz się do niej z odpowiednim nastawieniem, wyda się niezwykle nudna. Jeśli jednak znajdziemy odpowiednie podejście, autor zabierze nas w niesamowitą podwodną podróż, której nie będziemy chcieli przerwać. Urzekną nas bogate opisy flory i fauny podmorskiej. Wraz z głównymi bohaterami będziemy podziwiać geniusz kapitana Nemo oraz jego największe dzieło – Nautilusa, niesamowitą łódź podwodną, która stanie się naszym domem na 20 tysięcy mil – lub na czas czytania.

Sirmarilion

J.R.R Tolkien

Czy zastanawiałeś się kiedyś, skąd właściwie wziął się Sauron? Czemu wykuł pierścień? Czym właściwie był? Jak powstał Gondor? Czemu elfy we „Władcy Pierścieni” odpływają na „zachód”? Jak powstało śródziemie?

Najbardziej znane dzieło Tolkiena, „Władca Pierścieni”, nie odpowiada na te pytania. Owszem, są one poruszane, lecz tylko wtedy, gdy jest to niezbędne z punktu widzenia fabuły. Tolkien jednak nie pominął tych kwestii – odpowiedzi na wszystkie pytania dotyczące jego dzieł znajdziemy właśnie w Sirmarilionie.

Jest to książka napisana wcześniej, niż Trylogia Władcy Pierścieni. Opowiada historię Śródziemia od stworzenia świata aż do wykucia pierścienia przez Saurona. Tak więc niezależnie od tego, czy interesujesz się twórczością Tolkiena czy nie, pierwsze, co powinienesz zrobić w wolnej chwili, to sięgnąć po Sirmarilion.

W imieniu gazetki szkolnej - Jan Szelaq

KUCHNIA FRANCUSKA

Niby kuchnia Francuska jest nam bardzo bliska, gdyż ma wielki wpływ na potrawy w całej Europie, ale tak naprawdę – oprócz samych ogólników typu: Francuzi jedzą Ślimaki i Rogaliki – wiemy o niej bardzo niewiele.

Jest to kuchnia bardzo zróżnicowana, w której każda potrawa ma jakieś odniesienie do, jakże bogatej, kultury Francji. Kuchnia ta w rzeczywistości jest niejednolita.

Oprócz dużych różnic między regionami tego kraju – z czego wynikają rozmaite różnice w smaku a także przyrządzaniu dań – można także wyróżnić parę klas tej oto kuchni:

Haute Cuisine (wysoką kuchnię) - drogie, tradycyjne dania, przygotowywane przez znanych często kucharzy

Nouvelle Cuisine (nową kuchnię), która narodziła się w opozycji wobec tej pierwszej. *Nouvelle cuisine* opiera się na lekkich, zdrowych i krótko przyrządzanych daniach.

Oraz parę innych, mniej istotnych.

Francuzi dzielą posiłki w ciągu dnia tak jak w większości Europejskich kultur, (Śniadanie, Obiad, Kolacja) jednak z małymi zmianami w czasie rozpoczynania i kończenia posiłku. Podczas posiłków zawsze pije się wodę, nalewaną prosto z kranu, a do obiadu także wino, które ostatnio coraz częściej bywa zastępowane piwem. Francuzi uważają, że każdy posiłek trzeba zakończyć kawałkiem sera. Odnośnie deseru tradycyjnymi przysmakami są np. *kremy brulee*, *tarta jabłkowa*, *tarte tatin* i wiele więcej.

Tak naprawdę, w Polsce (i w Warszawie) niewiele jest prawdziwych, Francuskich Restauracji czy kawiarni, jednak warto zajrzeć do przynajmniej tej jednej:

Charlotte „Chleb i Wino”

Aleja Wyzwolenia 18, Warszawa

ŚPIEWANKI PATRIOTYCZNE

W tym tygodniu chcielibyśmy zaprosić wszystkich do wspólnego świętowania niepodległości. **W środę (13 listopada) o 18:45** w auli odbędą się śpiewanki patriotyczne. Jak zawsze poprowadzi je pan Grzegorz. Was z kolei zachęcamy do wspólnego śpiewania i spędzenia czasu w miłej atmosferze. 😊

W imieniu gazetki szkolnej – Ania Dąbrowska

KILKA ZDJĘĆ

